

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 640/23	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. M.	Czyn zarzucony w akcie oskarżenia: W dniu 26 marca 2021 roku w L. woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła spółkę (...) Sp. z o. o. z/ s w T. do niekorzystnego	

		<p>rozporządzenia mieniem poprzez wyzyskanie błędu pracownika wskazanej spółki, w ten sposób, że w dniu 25 marca 2021 roku w sklepie internetowym prowadzonym przez pokrzywdzoną dokonała zakupy 3 (trzech) klamek z szyldem o wartości łącznej 858,60 zł i jako sposób płatności wybrała opcję – pobranie, lecz w wyniku omyłki pracownika sklepu, który w nadanej przesyłce kurierskiej nie wskazał opcji płatności, co skutkowało doręczeniem zamówionego towaru przez kuriera i odebranie zamówienia przez kupującą bez uiszczania płatności za towar i usługę, czym spowodowała straty o łącznie wartości 880,60 zł na szkodę (...) Sp. z o. o.,</p> <p><i>tj. o czyn z art. 286 § 1 kk.</i></p> <p><u>Czynu nie przypisano.</u></p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. M. M. w dniu 25 marca 2021 roku dokonała w sklepie internetowym (...) Sp. z o. o. z/s w T. (dalej: (...)) zakupu 3 klamek z szyldem. Jako miejsce dostawy zamówienia ww. wskazała ul. (...) w L.. Ponadto wybrała jako sposób płatności opcję – „płatność za pobraniem”, tj. przy odbiorze towaru, do rąk dostawcy (kuriera).	zamówienie internetowe paragon fiskalny zeznania świadka E. O. wyjaśnienia oskarżonej M. M. odpis informacji z KRS (...)	7, 21, 61, 71-72 8, 22, 60 169, 54v-55 168v, 108-109 3-6v	

Wartość zamówionego towaru wraz z usługą kurierską wyniosła łącznie 880,60 zł.			
2. Po skompletowaniu zamówienia M. M., zgodnie z wybraną przez nią formą odbioru towaru, spółka (...) nadała je przesyłką na wskazany w zamówieniu adres za pośrednictwem przewoźnika (...) (...).	zeznania świadka E. O.	169, 54v-55	
3. Pracownik spółki (...) – E. O. przy kompletowaniu dokumentacji związanej z nadaniem paczki do M. M. omyłkowo nie wskazałam iż płatność ceny za towar i usługę wysyłkową ma nastąpić przy doręczeniu przesyłki kurierowi. Przesyłce został nadany numer: (...).	wydruk listu przewozowego zeznania świadka E. O.	9, 23, 59 169, 54v-55	
4. Przesyłka z zakupionym towarem została doręczona przez kuriera (...) (...) M. M. w dniu 26 marca 2021 roku.	wydruk potwierdzenia dostarczenia przesyłki (...) druk potwierdzenia odbioru informacja o doręczeniu zeznania świadka E. O.	10-11, 24 25-26 27 169, 54v-55	
5. W dniu powzięcia informacji o dostawie paczki od spółki (...) M. M. wypłaciła kwotę 400 zł z bankomatu w celu uiszczenia wartości przesyłki, która miała do niej tego dnia nadejść. Pozostałą część pieniędzy	potwierdzenie dokonania wypłaty kwoty 400 zł wyjaśnienia oskarżonej M. M.	149 168v, 108-109	

potrzebną na ten cel M. M. pożyczyla od męża.			
6. W dacie otrzymania przedmiotowej paczki ani później M. M. nie dokonała zapłaty umówionej ceny.	<p>zeznania świadka E. O.</p> <p>zeznania świadka M. F. (1)</p>	<p>169, 54v-55</p> <p>169, 99v-100</p>	
7. Dostawcą ww. paczki był M. F. (1), który nie pobrał stosownej opłaty za dostarczany towar, gdyż na etykiecie wysyłkowej (liście przewozowym) nie została odnotowana opcja „za pobraniem”, co oznaczało dla kuriera, że usługa została już opłacona przez zamawiającego.	zeznania świadka M. F. (1)	169, 99v-100	
<p>8. W dniu 28 lipca 2021 roku spółka (...) skontaktowała się z M. M. celem wyjaśnienia braku zapłaty za towar.</p> <p>M. M. w odpowiedzi e-mail z dnia 30 lipca 2021 roku wskazała, iż zapłaciła uzgodnioną kwotę kurierowi przy odbiorze paczki.</p> <p>Spółka w mailu z dnia 2 sierpnia 2021 roku wyjaśniła kupującej, iż zapłata do rąk kuriera była niemożliwa z uwagi na brak oznaczenia przesyłki jako pobraniowej.</p> <p>Na ww. wiadomość M. M. nie odpowiedziała.</p>	<p>korrespondencja e-mail</p> <p>zeznania świadka E. O.</p> <p>częściowo wyjaśnienia oskarżonej M. M.</p>	<p>12-13, 66-70</p> <p>169, 54v-55</p> <p>168v, 108-109</p>	

<p>9. Spółka (...) dążąc do wyjaśnienia kwestii rzekomej zapłaty za pobraniem przez M. M. w dniu 29 września 2021 roku skontaktowała się z przewoźnikiem (...) (...). W odpowiedzi na zapytanie spółki o zapłatę przez odbiorcę wartości przesyłki firma (...) poinformowała, że kurier dostarczający przesyłkę M. M. o nr (...) nie pobrał pieniędzy, gdyż do przesyłki nie było dodanej opcji zapłaty za pobraniem.</p>	<p>korrespondencja e-mailowa pomiędzy pokrzywdzonym a (...)</p> <p>zeznania świadka E. O.</p> <p>zeznania świadka M. F. (1)</p>	<p>14-19, 73-74</p> <p>169, 54v-55</p> <p>169, 99v-100</p>	
<p>10. W dniu 30 września 2021 roku (...) wezwała M. M. do dobrowolnej zapłaty wartości przesyłki tj. kwoty 880,60 zł.</p> <p>Przedmiotowe wezwanie zostało doręczone M. M., jednak nie odniosło zamierzonego skutku. W związku z powyższym spółka (...) zdecydowała się wystąpić na drogę sądową.</p> <p>W dniu 19 listopada 2021 roku ww. spółka wniosła pozew o zapłatę przeciwko M. M..</p> <p>W dniu 7 grudnia 2021 roku Sąd Rejonowy w Legionowie – Wydział Cywilny wydał nakaz zapłaty, w którym nakazał M. M. zapłatę na rzecz (...) m.in. kwoty 880,60 zł.</p> <p>Przedmiotowy nakaz zapłaty jest prawomocny.</p>	<p>wezwanie do zapłaty</p> <p>korrespondencja e-mailowa z dnia 30 września 2021 roku pomiędzy pokrzywdzoną a kupującą</p> <p>nakaz zapłaty</p> <p>zeznania świadka E. O.</p> <p>wyjaśnienia oskarżonej M. M.</p>	<p>20</p> <p>28-31</p> <p>58</p> <p>169, 54v-55</p> <p>168v, 108-109</p>	

<p>11. W dniu 19 stycznia 2022 roku M. M. w związku z otrzymaniem ww. nakazu zapłaty zwróciła się z prośbą o pomoc do koleżanki. W treści e-maila wskazała, że zapłaciła za klamki kurierowi, a i tak przyszło pismo z Sądu.</p>	<p>wydruk wiadomości typu SMS</p>	<p>148</p>	
<p>12. Na terminie rozprawy w dniu 7 września 2023 roku M. M. przekazała pełnomocnikowi oskarżyciela posiłkowego swój numer pesel, który umożliwi pokrzywdzonemu uzyskanie klauzuli wykonalności na ww. orzeczenie sądowe i wdrożenie egzekucji komorniczej.</p>	<p>notoryjność urzędowa, o której mowa w art. 168 zdanie 2 kpk</p>		
<p>13. W okresie bezpośrednio poprzedzającym datę dostarczenia przesyłki nr (...) i okresie następującym po tej dacie M. M. dokonywała zamówień internetowych innych, różnych towarów, wybierając w części z tych zamówień opcję za pobraniem, a za pozostałe płaciła w chwili dokonywania zamówienia.</p>	<p>wydruki korespondencji e-mail wyjaśnienia oskarżonej M. M.</p>	<p>142-147 168v, 108-109</p>	
<p>14. M. M. ma 43 lata. Jest zatrudniona w spółce (...) z/s w W., ale od półtora roku przebywa na urlopie wychowawczym. Ma dwie córki w i wieku 6 i 9 lat Jej mąż jest zatrudniony</p>	<p>dane osobopozawcze karta karna wyjaśnienia oskarżonej M. M.</p>	<p>106-107 114 168v, 108-109</p>	

w firmie (...) i otrzymuje z tego tytułu około 6000 zł netto miesięcznie. M. M. dotychczas nie była karana sędownie.			
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	M. M.	Jak w pkt 1.1.1.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Nie udowodniono oskarżonej działania z zamiarem kierunkowym oszustwa, tj. w pełni świadomego doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w sposób określony w zarzucie, tj. wyzyskania błędu pracownika pokrzywdzonej spółki. Ponadto nie wykazano, aby w celu realizacji ww. zamiaru M. M. miała działać w inny sposób relewantny dla odpowiedzialności za czyn z art. 286 § 1 kk.	wydruki korespondencji e-mail korespondencja e-mailowa z dnia 30 września 2021 roku pomiędzy pokrzywdzoną a kupującą potwierdzenie dokonania wypłaty kwoty 400 zł wyjaśnienia oskarżonej M. M.	142-147 28-31 149 168v, 108-109	
2. Ocena DOWODÓW			

2.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1	<p>zamówienie internetowe</p> <p>paragon fiskalny</p> <p>wydruk listu przewozowego</p> <p>wydruk potwierdzenia dostarczenia przesyłki (...)</p> <p>druk potwierdzenia odbioru</p> <p>informacja o doręczeniu</p> <p>potwierdzenie dokonania wypłaty kwoty 400 zł</p> <p>korrespondencja e-mail</p> <p>korrespondencja e-mailowa pomiędzy pokrzywdzonym a (...)</p> <p>wezwanie do zapłaty</p> <p>korrespondencja e-mailowa z dnia 30 września 2021 roku pomiędzy pokrzywdzoną a kupującą</p> <p>wydruk korespondencji e-mail</p> <p>wydruk wiadomości typu SMS</p> <p>nakaz zapłaty</p> <p>odpis informacji z KRS (...)</p> <p>karta karna</p>	<p>dokument niekwestionowany przez strony, nie wzbudził wątpliwości dowodowej Sądu, a jego treść zawiera informację, które pozostają w zgodzie z treścią wiarygodnych zeznań E. O. i wyjaśnieniami oskarżonej, które w tym aspekcie Sąd ocenił jako miarodajne do czynienia ustaleń faktycznych w sprawie.</p>	

	<p>zeznania świadka E. O.</p> <p>zeznania świadka M. F. (1)</p> <p>wyjaśnienia oskarżonej M. M.</p> <p>notoryjność urzędowa z art. 168 zd. 2 kpk</p>	
1	<p>dokument niekwestionowany przez strony, nie wzbudził wątpliwości dowodowej Sądu, a jego treść zawiera informację, które pozostają w zgodzie z treścią wiarygodnych zeznań E. O. i wyjaśnieniami oskarżonej, w zakresie jakim Sąd dał im wiarę.</p>	
3	<p>dokument niekwestionowany przez strony, nie wzbudził wątpliwości dowodowej Sądu, a jego treść zawiera informację, które pozostają w zgodzie z treścią wiarygodnych zeznań E. (...) oraz wyjaśnieniami oskarżonej, w zakresie jakim Sąd dał im wiarę.</p>	
4	<p>dokument niekwestionowany przez strony, nie wzbudził wątpliwości dowodowej Sądu, a jego treść zawiera informację, które pozostają w zgodzie z treścią wiarygodnych zeznań E. O. i wyjaśnieniami oskarżonej, w zakresie jakim Sąd dał im wiarę.</p>	

4	dokument niekwestionowany przez strony, nie wzbudził wątpliwości dowodowej Sądu, a jego treść zawiera informację, które pozostają w zgodzie z treścią wiarygodnych zeznań E. O. i wyjaśnieniami oskarżonej, w zakresie w jakim Sąd przyjął ich moc dowodową.	
4	dokument niekwestionowany przez strony, nie wzbudził wątpliwości dowodowej Sądu, a jego treść zawiera informację, które pozostają w zgodzie z treścią wyjaśnień oskarżonej, w zakresie jakim Sąd dał im wiarę.	
5	dokument niekwestionowany przez strony, nie wzbudził wątpliwości dowodowej Sądu, a jego treść zawiera informację, które pozostają w zgodzie z treścią wyjaśnieniami oskarżonej, w zakresie jakim Sąd dał im wiarę.	
8	dokument niekwestionowany przez strony, nie wzbudził wątpliwości dowodowej Sądu, a jego treść zawiera informację, które pozostają w zgodzie z treścią wiarygodnych zeznań E. O. i wyjaśnieniami oskarżonej,	

	w zakresie jakim Sąd dał im wiarę.	
9	dokument niekwestionowany przez strony, nie wzbudził wątpliwości dowodowej Sądu, a jego zawartość merytoryczna (treść) przedstawia informację, które pozostają w zgodzie z treścią zeznań E. O., uznanymi przez Sąd za w pełni wiarygodne.	
10	dokument niekwestionowany przez strony, nie wzbudził wątpliwości dowodowej Sądu, a jego treść zawiera informację, które pozostają w zgodzie z treścią wiarygodnych zeznań E. O. i wyjaśnieniami oskarżonej, w zakresie jakim Sąd dał im wiarę.	
10	dokumenty niekwestionowany przez strony, nie wzbudził wątpliwości dowodowej Sądu, a jego treść zawiera informację, które pozostają w zgodzie z treścią wiarygodnych zeznań E. O. i wyjaśnieniami oskarżonej, w zakresie jakim Sąd dał im wiarę.	
13	dokument niekwestionowany przez strony, nie wzbudził wątpliwości dowodowej Sądu, a jego treść zawiera informację, które pozostają w zgodzie	

	z treścią wiarygodnych zeznań E. O. i wyjaśnieniami oskarżonej, w zakresie jakim Sąd dał im wiarę.	
11	dokument niekwestionowany przez strony, nie wzbudził wątpliwości dowodowej Sądu, a jego treść zawiera informację, które pozostają w zgodzie z treścią wyjaśnień oskarżonej, w części w jakiej Sąd przypisał im walor dowodowy.	
10 1 14	Dokumenty uznane przez Sąd za rzetelne i miarodajne dla czynienia ustaleń w sprawie, gdyż są to dokumenty urzędowe, sporządzone przez odpowiednie organy, w zakresie ich kompetencji ustawowych. Żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności.	
1, 2, 3, 4, 6, 8, 9, 10	Sąd przypisał zeznaniom świadka E. O. walor dowodowy, w pełni uznając ich treść za rzetelną, albowiem całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, w tym dowody pozyskane od osobowych źródeł dowodowych, potwierdzają wiarygodność treści złożonych przez ww. zeznań. Należy również podkreślić, że świadek nie był osobą	

	<p>bezpośrednio zainteresowaną określonym rozstrzygnięciem w sprawie, zeznawał zgodnie ze swoją wiedzą, w sposób logiczny i spójny.</p>	
6,7,9	<p>Sąd dał wiarę w pełni zeznaniom świadka M. F. (2), ponieważ treść złożonych zeznań w pełni odpowiadała pozostałym dowodom zgromadzonym w sprawie, uzupełniając je w zakresie w jakim świadek posiadał wiedzę o przedmiocie procesu.</p> <p>Również w tym wypadku należy wskazać, że świadek był osobą postronną, niezainteresowaną konkretnym rozstrzygnięciem w sprawie. Swoją wiedzę w zakresie interesującym Sąd z racji na przedmiot postępowania przedstawił w sposób zborny, rzeczowy i logiczny.</p> <p>Nie ujawniły się okoliczności / dowody, które podważyłyby prawdziwość zeznań świadka.</p>	
1, 5, 8, 10, 13, 14	<p>Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej w przeważającej części, gdyż znajdowały one potwierdzenie w pozostałym, uznanym przez Sąd za wiarygodny, materiale dowodowym.</p> <p>Nie zasługiwały one na miano wiarygodnym</p>	

jedynie w części, w której wskazywała, że płaciła kurierowi za przesyłkę dostarczoną w dniu 26 marca 2021 roku od firmy (...), gdyż pozostają one w oczywistej sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym, który Sąd uznał za wiarygodny. Poza tym sama oskarżona ostatecznie na terminie rozprawy w dniu 7 września 2023 roku wskazała, że może nastąpiła jakaś pomyłka przy płatności, gdyż w dniu odbioru przedmiotowej paczki i w dniu poprzedzającym odbierała również inne przesyłki, z których część była za pobraniem. Przez wzgląd na powyższe, jak też zważywszy na całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, Sąd uznał, iż przesyłka objęta procesem nie została opłacona przez oskarżoną. Powyższa konkluzja Sądu jest w pełni uprawniona zważywszy na treść zeznań przesłuchanych w sprawie świadków oraz wydruk etykiety przesyłkowej, na której nie zamieszczono adnotacji „za pobraniem”, która pozwoliłaby kurierowi wymagać opłacenia przesyłki przez odbiorcę, czyli M. M..

Ponadto pewne rozbieżności pojawiły się pomiędzy wydrukiem korespondencji e-mail prowadzonej między

oskarżoną a
pokrzywdzoną spółką
z treścią wyjaśnień
oskarżonej w zakresie
ilości odpowiedzi
udzielonej spółce. W
tym zakresie, z uwagi
na utrwalony przebieg
procesu wyjaśnień w
sprawie przesyłki w
postaci przedstawionego
do akt wydruku
prowadzonej
korespondencji Sąd
odmówił waloru
rzetelności wyjaśnieniom
oskarżonej również w
tej ich części, w której
pozostawały one sprzeczne
z treścią ww. dokumentów,
będącymi dla Sądu
dowodami obiektywnymi.

W pozostałym zakresie
wyjaśnienia oskarżonej
były logiczne, szczerze i
znajdowały potwierdzenie
w dowodach zebranych
w sprawie, dlatego też
posłużyły do rekonstrukcji
faktów istotnych w
sprawie.

Wymaga nadto
odnotowania, że
oskarżona wyraziła szczerą
wolę zażegnania
powstałego
nieporozumienia i chęć
zakończenia sporu w
zakresie płatności, mimo
iż utrzymała swoje
stanowisko co do jej
realizacji. Sytuacja jaka
zaistniała z pokrzywdzoną
spółką była dla niej
pierwszym tego rodzaju
konfliktem z dostawcą, a
cała sytuacja wokół bardzo
nieprzyjemna i stresująca.

	<p>Oskarżona wielokrotnie podkreśliła w swoich wyjaśnieniach, że nie miała zamiaru nikogo oszukać z premedytacją ani wykorzystać. Zdaniem Sądu, mającego możliwość bezpośredniej obserwacji reakcji zachowań oskarżonej na rozprawie, była to szczerza wypowiedź.</p> <p>Przez wzgląd na powyższe rozważania, Sąd odmówił wiary jedynie wyjaśnieniom w omówionym powyżej zakresie.</p>	
12	<p>Zgodnie z treścią art. 168 kpk fakty powszechnie znane nie wymagają dowodu. To samo dotyczy faktów znanych z urzędu, należy jednak zwrócić na nie uwagę stron. Nie wyłącza to dowodu przeciwnego.</p> <p>W przedmiotowej sprawie na terminie rozprawy w dniu 7 września 2023 roku oskarżona, której Sąd odczytał wniosek oskarżyciela posiłkowego z karty 153 akt sprawy, zdecydowała dobrowolnie przekazać pełnomocnikowi ww. strony swój numer Pesel, w celu umożliwienia oskarżycielowi posiłkowemu uzyskanie klauzuli wykonalności prawomocnego nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym o sygn. I Nc 1974/21, którym zasądzono należność za</p>	

	dostarczony towar i usługę z dnia 26 marca 2021 roku. Przedmiotowy fakt ma charakter notoryjnego urzędowo, gdyż miał on miejsce przed składem sądu rozpoznającym przedmiotową sprawę.		
2.2.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
-	-	-	
3.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1.Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2.Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia		

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3.Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4.Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5.Uniewinnienie	1.	M. M.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
Zgodnie z treścią art. 286 § 1 kk kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania			

przedsiębranego działania, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

Jak słusznie zauważył Sąd Najwyższy w jednym z wydanych przez siebie orzeczeń: „Sposób działania sprawcy oszustwa względem innej osoby może zatem polegać na: wprowadzeniu jej w błąd poprzez wywołanie u niej wyobrażenia o istniejącej (nie przyszłej) rzeczywistości, która jest w istocie inna niż przedstawia jej sprawca; wyzyskaniu błędu pokrzywdzonego, tj. jego subiektywnego wyobrażenia o rzeczywistości, która jest w istocie odmienna, o czym sprawca wie; wyzyskaniu niezdolności pokrzywdzonego do należytego pojmowania przedsiębranego działania.

Wyzyskanie błędu osoby rozporządzającej mieniem w rozumieniu art. 286 § 1 kk dotyczy sytuacji, w której przed podjęciem zachowania przez sprawcę osoba ta miała już fałszywe wyobrażenie o rzeczywistości, przy czym błąd polegający na nieświadomości lub urojeniu powstał bez udziału sprawcy. Wyzyskanie błędu polega więc na wykorzystaniu przez sprawcę już istniejących, niezgodnych z rzeczywistością opinii

lub wyobrażeń osoby rozporządzającej mieniem (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 27 października 1986 r., II KR 134/86, LEX nr 17787) przy jednoczesnym braku jakiegokolwiek aktywności sprawcy zmierzającej do skorygowania błędnego wyobrażenia o rzeczywistości przez pokrzywdzonego (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 2 grudnia 2002 r., IV KKN 135/00, LEX nr 74478).

Nie ulega wątpliwości w świetle brzmienia art. 286 § 1 kk i ugruntowanej wykładni doktrynalnej tegoż przepisu, że przestępstwo oszustwa jest przestępstwem kierunkowym, gdyż warunkiem odpowiedzialności jest działanie czy zaniechanie sprawcy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Zamiar bezpośredni o szczególnym zabarwieniu związanym z celem działania sprawcy oznacza, że elementy przedmiotowe oszustwa muszą mieścić się w świadomości sprawcy i muszą być objęte jego wolą. Sprawca oszustwa nie tylko musi chcieć uzyskać korzyść majątkową, lecz musi także chcieć użyć w tym celu określonego sposobu działania czy zaniechania. W związku z tym do przestępstwa oszustwa nie dochodzi zarówno wtedy, jeżeli jeden z przedstawionych

elementów nie jest objęty świadomością sprawcy, jak i wówczas, jeżeli któregoś z nich sprawca nie chce, lecz tylko się godzi. W przypadku działania sprawcy w zamiarze ewentualnym nie dochodzi więc do popełnienia występku oszustwa przewidzianego w art. 286 § 1 k.k.

Ponadto znamie czynnościowe ww. przestępstwa: „doprowadza” przesądza, że jest to przestępstwo materialne, jego skutkiem jest niekorzystne rozporządzenie mieniem (por. wyrok Sądu Najwyższego z 7 lutego 2001 r., IV KKN 496/00, LEX nr 51425). Znamie „doprowadza” z językowego punktu widzenia oznacza zachowanie będące przyczyną czegoś, powodowanie, wywoływanie. Przesądza to, że między zachowaniem sprawcy polegającym na wprowadzeniu w błąd, wyzyskaniu błędu lub wyzyskaniu niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania a niekorzystnym rozporządzeniem mieniem musi zachodzić związek przyczynowy (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 2 lutego 2007 r., IV KK 378/06, LEX nr 257855 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z 2.02.2004 r., IV KK 322/03,

OSNwSK 2004/1, poz. 233).

Zgodnie ugruntowanym stanowiskiem jurydycznym wyszczególnione w dyspozycji art. 286 § 1 kk sposoby działania sprawcy muszą poprzedzać niekorzystne rozporządzenie mieniem przez pokrzywdzonego, stąd też istotnym znamieniem oszustwa jest związek przyczynowy między wprowadzeniem w błąd, czy wyzyskaniem błędu a niekorzystnym rozporządzeniem mieniem” (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 lipca 2007 r., V KK 384/06, Lex nr LEX nr 299205). Pochód przestępstwa określonego w art. 286 § 1 kończy się więc z chwilą dokonania rozporządzenia mieniem kwalifikowanego jako niekorzystne, poprzedzonego wprowadzeniem pokrzywdzonego lub osoby rozporządzającej jego mieniem w błąd, wyzyskaniem jej błędu lub wyzyskaniem niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 22 listopada 2006 r., II AKa 226/06, KZS 2007/5, poz. 70). W świetle powyższego za całkowicie pozbawiony podstaw należy uznać pogląd, według którego o oszustwie można mówić w

sytuacji, gdy zachowania oszukańcze następują już po rozporządzeniu mieniem, np. przyjmując postać zmiany przedmiotu świadczenia wzajemnego na bezwartościowy.

Tym samym kluczowym dla dalszych rozważań będzie odniesienie się do kwestii rozumienia pojęcia rozporządzenie mieniem na gruncie art. 286 § 1 kk. Analizując dostępne komentarze wskazać trzeba niewątpliwie, że pojęcie to jest rozumiane autonomicznie. Przez większość komentatorów (m. in. A. Zolla, W. Wróbla) przez rozporządzenie mieniem należy rozumieć wszelkie czynności prowadzące do zmiany stanu majątkowego, w szczególności zmiany we władaniu mieniem. Stanowisko to zostało aprobowane przyjęte w orzecznictwie, czego przejawem jest pogląd Sądu Najwyższego, zgodnie z którym „cywilnoprawne znaczenie «rozporządzenia mieniem» nie determinuje wykładni tego pojęcia na gruncie znamion strony przedmiotowej przestępstwa określonego w art. 286 § 1 k.k., ma ono tu bowiem znaczenie swoiste, odpowiadające przedmiotowi ochrony i odnosi się do szeroko postrzeganego stanu majątkowego

pokrzywdzonego. Jego niekorzystną zmianę może wywołać każda czynność zadysponowania mieniem, przewidziana przez przepisy prawa, kształtująca określony stan prawny” (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 29 sierpnia 2012 r., V KK 419/11, OSNKW 2012/12, poz. 133). Rozporządzenie mieniem może nastąpić we wszelkich formach przewidzianych przez przepisy prawa, a więc zarówno takich, które przyjmują postać czynności rozporządzających w rozumieniu prawa cywilnego, jak i takich, które sprowadzają się do czynności zobowiązujących lub czynności zobowiązująco-rozporządzających. Odnosząc się do pojęcia rozporządzenia mieniem, Sąd Najwyższy stwierdził, że: „ Rozporządzenie mieniem w rozumieniu art. 264 k.k. z 1932 r. nie oznacza jedynie dyspozycji o skutkach rzeczowych; wystarczy rozporządzenie o skutkach obligacyjnych” (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 24 września 1932 r., II K 576/32, OSN(K) 1932/11/215). W pojęciu rozporządzenia mieniem na gruncie art. 286 § 1 mieścić się będzie także czynność faktyczna w postaci przeniesienia posiadania, prowadzi ona

bowiem do zmiany we władaniu mieniem.

Mając na uwadze powyższe rozważania stwierdzić należy, że zamiar oszustwa musi istnieć u sprawcy już w momencie powstania zobowiązania (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 14 stycznia 2004 r., IV KK 192/03, Prok. i Pr. – wkł. 2004, Nr 9, poz. 5).

W realiach niniejszej sprawy zdaniem Sądu takiego zamiaru nie można przypisać oskarżonej M. M..

Zaciągnięcie zobowiązania w spółce (...) miało miejsce w dniu 25 marca 2021 roku. Oskarżona dokonała zamówienia określonych towarów, wybrała opcję dostawy i opcję płatności „za pobraniem”. Tym samym oskarżona zobowiązała się zapłacić za towar w dniu jego odebrania. Powyższe fakty nie były między stronami sporne. Co jednak znamienne pod kątem oceny materiału dowodowego w perspektywie postawionego oskarżonej zarzutu to fakt, iż w chwili zaciągania przedmiotowego zobowiązania M. M. posiadała środki pozwalające wykonać jej to zobowiązanie, o czym Sąd wnioskuje nie tylko z faktu pozostawania przez ww. w stosunku zatrudnienia, ale

również z uwagi na to, że w okresie bezpośrednio poprzedzającym dostarczenie przesyłki z N. i okresie po tej dacie regulowała ona swoje płatności. Co więcej stałe źródło dochodu w rodzinie ma również jej małżonek. Tym samym nie ma podstaw, by przyjąć, że w czasie zaciągania zobowiązania oskarżona nie była w stanie go wykonać. Nie ma również dowodów na to, aby oskarżona nie chciała wywiązać się z wziętego na siebie zobowiązania, mimo posiadania ku temu środków. Jak wynika z jej szczerych wyjaśnień zawierając przedmiotową umowę nie chciała ona nikogo wykorzystać, a jej celem nie było wprowadzenie kogoś w błąd, ani osiągnięcie korzyści majątkowej. Bacząc na fakt, iż inne zobowiązania wzięte w bliskiej odległości czasowej nie spowodowały wszczęcia wobec oskarżonej innych postępowań sądowych, a więc zostały prawidłowo wykonane, Sąd uznał tę relację za wiarygodną, zwłaszcza uwzględniając fakt dotychczasowej niekaralności oskarżonej oraz przekazania swojego numeru Pesel na terminie rozprawy pełnomocnikowi oskarżyciela posiłkowego w celu pozyskania przez ostatnio wymienionego klauzuli wykonalności na nakaz zapłaty wydany w

postępowaniu cywilnym o sygn. I Nc 1974/21. Powyższe świadczy o tym, że oskarżona jest gotowa poddać się egzekucji komorniczej w celu wykonania zobowiązania i zażegnania powstałego nieporozumienia w zakresie płatności zrealizowanej umowy.

Uwzględniając powyższe fakty nie można było zgodzić się z oskarżycielem publicznym i posiłkowym, iż działanie M. M. wypełniło znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 kk.

Z całą mocą podkreślić należy, że odpowiedzialności za czyn z art. 286 § 1 kk nie można sprowadzać do odpowiedzialności za dług, wynikający z niewykonania umowy (zob. wyroku Sądu Najwyższego z dnia 28 lipca 2010 roku, sygn. akt II KK 21/10, LEX 619605). Podstawowym kryterium rozgraniczającym oszustwo od niewywiązania się ze zobowiązania o charakterze cywilno-prawnym jest istnienie w chwili zawierania umowy wymaganego przez przepis karny zamiaru bezpośredniego o szczególnym zabarwieniu. Nie każda przecież, nawet nierzetelna realizacja stosunku zobowiązaniowego oznacza automatycznie

zrealizowanie znamion oszustwa (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 18 listopada 2008 roku, sygn. akt II AKa 167/08, LEX 491922; podobnie wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 28 lutego 2002 roku, sygn. akt II AKa 4/02, LEX 104430). Podstawowym kryterium rozgraniczenia oszustwa (art. 286 k.k.) od niewywiązania się z zobowiązania o charakterze cywilno-prawnym, a także łączyło oskarżoną z pokrzywdzoną spółką z racji umowy zawartej w dniu 25 marca 2021 roku jest istnienie w chwili zawierania przedmiotowej umowy wymaganego przez przepis karny zamiaru bezpośredniego o stosownym zabarwieniu. Oszustwo w rozumieniu kodeksu karnego może być przestępstwem popełnionym tylko umyślnie, z zamiarem bezpośrednim, kierunkowym, obejmującym cel i sposób działania. Choćby z tego powodu, nie każda nierzetelna realizacja umowy cywilno-prawnej może stanowić przestępstwo oszustwa. Po to istnieje procedura cywilna egzekucji roszczeń aby przymusić niesolidnego dłużnika do realizacji zobowiązania. Nie można wychodzić z założenia, że każdy, kto nie wywiązał się z umowy jest oszustem.

Należy jeszcze udowodnić mu zamiar dokonania tego czynu w chwili zaciągania zobowiązania.

W przedmiotowej sprawie jak już wskazano takiego zamiaru brak. Dowody zgromadzone w aktach sprawy nie wskazują na jego istnienie. Owszem doszło do niewykonania umowy przez oskarżoną, gdyż nie uiściła ona umówionej ceny. Niemniej fakt ten należy wiązać z pomyłką dokonaną przez pracownika pokrzywdzonej spółki, który nieprawidłowo oznaczył przesyłkę oraz faktem dokonywania zakupów wielu przedmiotów w różnych sklepach, w tym odbioru innych paczek oznaczonych za pobraniem również w dniu 26 marca 2021 roku. Zdaniem Sądu brak adnotacji o płatności przy odbiorze spowodował, że kurier doręczający paczkę o wspomnianą należność się nie upomniał. Potem, zważywszy na upływ czasu oraz przywołana już okoliczność dokonywania zakupów i opłacanie części zamówionych paczek w dacie ich odbioru przez oskarżoną, a pozostałej części w chwili zakupu, spowodowało, że oskarżona finalnie nie zapłaciła za przesyłkę nr (...), pozostając jednak w błędnym przeświadczeniu, że tego dokonała w dniu dostarczenia paczki.

Fakt zarzuconej M. M. świadomości, iż właśnie tę paczkę zakupiła z opcją „za pobraniem” i z premedytacją jej nie opłaciła, tj. nie uświadomiła kuriera, iż nastąpił błąd w oznaczeniu przesyłki i rzekomo wyzyskała w ten sposób błąd pokrzywdzonej nie zmienia powyższej konkluzji Sądu, gdyż „skorzystanie” z tej pomyłki pokrzywdzonego mogło wcale nie być objęte jej świadomością zważywszy na wspomniany fakt dokonywania wielu transakcji zakupowych w tym okresie i brak wezwania kuriera do zapłaty przy tej konkretnej paczce (okoliczności tej oskarżyciel nie udowodnił, pozostawiając w tym zakresie swoje twierdzenia gołosłownymi), a nawet jeśli w istocie fakt ten był objęty świadomością oskarżonej to i tak nie jest uprawnionym na gruncie poczynionych ustaleń faktycznych przyjąć, iż w tym momencie oskarżona wyzyskała błąd pokrzywdzonego w rozumieniu art. 286 § 1 kk, gdyż do rozporządzenia mieniem doszło w chwili zawarcia umowy, tj. 25 marca 2021 roku i to wówczas ten sposób działania musiałby poprzedzić ów rozporządzenie.

Pokrzywdzona spółka nie mogła tym samym mieniem rozporządzić

po raz drugi na rzecz oskarżonej na warunkach pierwotnej umowy. Warunki umowy dotyczą jednego rozporządzenia mieniem pokrzywdzonej, które miało miejsce w chwili zawarcia umowy (najpóźniej w dacie przekazania przesyłki kurierowi przez pracownika magazynu) i tylko w tej chwili można było zbadać zaistnienie znamion czynu z art. 286 § 1 kk, których przeprowadzone postępowanie dowodowe nie wykazało, wszak jeden ze sposobów działania sprawcy z art. 286 § 1 kk nie wystąpił przed ww. rozporządzeniem mienia przez spółkę (...).

W tym stanie sprawy stwierdzić trzeba, że kompleksowa ocena okoliczności towarzyszących zamawianiu towarów przez oskarżoną, w tym jej konsekwentna postawa w trakcie postępowania wyjaśniającego kwestię płatności, nie daje podstaw do przyjęcia, że w przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z oszustwem. Ustalenie, że oskarżona nie zapłaciła określonej należności z tytułu zawartej umowy, a jednocześnie przekazała oskarżycielowi posiłkowemu swój numer Pesel, umożliwiając wszczęcie egzekucji komorniczej przeciwko

niej o kwotę spornej należności, w realiach niniejszej sprawy – w ocenie Sądu – nie pozwala na przypisanie M. M. zamiaru oszustwa, a może być jedynie rozważane jako niewywiązanie się przez nią z realizacji umowy cywilnoprawnej. W tym bowiem kontekście raz jeszcze należy wskazać, iż postępowanie dowodowe nie wykazało, aby oskarżona zamawiała towary przy świadomości niemożności zapłaty należnej za nie ceny, bądź w zamiarze uchylanie się od zapłaty w chwili nadejścia jego terminu, przy posiadania środków pieniężnych na ten cel. Jednocześnie, zamawiając towary, musiałaby stosować względem swojego kontrahenta oszukańcze zabiegi, a tego również jej nie udowodniono.

Przez wzgląd na zaprezentowaną argumentację orzeczono jak w pkt 1 wyroku, uniewinniając M. M. od zarzuczonego jej czynu.

4.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się	Przytoczyć okoliczności
-----------	--------------------------------	------------------------------	-------------------------

		do przypisanego czynu	
-	-	-	-
5.1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
-	-	-	-
6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
KOsztly procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
2.	Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu znajduje swoje uzasadnienie w treści art. 632 pkt 2 kpk, zgodnie z którym jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, w razie uniewinnienia		

	<p>oskarżonego lub umorzenia postępowania koszty procesu ponosi w sprawach z oskarżenia publicznego - Skarb Państwa, z wyjątkiem należności z tytułu udziału adwokata lub radcy prawnego w charakterze pełnomocnika pokrzywdzonego, oskarżyciela posiłkowego albo innej osoby.</p> <p>W realiach przedmiotowej sprawy, po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, Sąd uniewinnił M. M. od popełnienia zarzuczonego jej w akcie oskarżenia czynu, stąd też zasadnym było zastosować ww. przepis do rozstrzygnięcia kosztowego w sprawie.</p>	
6.1Podpis		

ZARZĄDZENIE

Odnotować sporządzenie uzasadnienia;

Odpis wyroku wraz z pisemnym uzasadnieniem doręczyć Prokuraturze Rejonowej w Legionowie oraz pełnomocnikowi oskarżyciela posiłkowego – z pouczeniem o apelacji;

Kalendarz 14 dni.

Legionowo, dnia 25 września 2023 r.